

Ανακοίνωση της Ενωτικής Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων στο Προσφυγικό-Μεταναστευτικό

Τον τελευταίο μήνα, η ΜΚΟ Μετάδραση βρίσκεται για άλλη μία φορά στη σταθερή τροχιά καταπάτησης εργασιακών δικαιωμάτων που έχει χαράξει εδώ και χρόνια.

Συγκεκριμένα και με αφορμή φήμες για μείωση της χρηματοδότησης από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, η Μετάδραση προέβη σε **απολύσεις “3 ταχυτήτων”** (από όλα σχεδόν τα τμήματα) οι οποίες σε κάθε περίπτωση δυσχεραίνουν τη θέση των εργαζομένων και καταπατούν θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα. Είναι σαφές ότι για εμάς δεν υπάρχει καμία απολύτως διαφορά ανάμεσα στις τρεις περιπτώσεις απολύσεων συναδέλφων/ισσων, αλλά αξίζει να εξετάσουμε την κάθε περίπτωση και ξεχωριστά.

-Αρχικά, οι συνάδελφοι/ισσες από την πρώτη ομάδα εργαζομένων ενημερώθηκαν ότι τέλος Νοέμβρη θα απολυθούν μόνιμα από τη ΜΚΟ, στο πλαίσιο μίας “διαδικασίας αξιολόγησης” η οποία βέβαια έγινε χωρίς να ενημερωθεί κανένας πέραν από τη διοίκηση. Αυτό συμβαίνει εντελώς ξαφνικά και χωρίς το προηγούμενο διάστημα να έχει προηγηθεί η οποιαδήποτε ενημέρωση ότι η Μετάδραση αντιμετωπίζει “πρόβλημα χρηματοδότησης”.

-Παράλληλα, άλλοι συνάδελφοι/ισσες ενημερώθηκαν ότι θα απολυθούν και “ότι υπάρχει θέληση” να επαναπροσληθούν κάποτε στο μέλλον. Αυτό χωρίς να υπολογίζεται το διάστημα που ενδεχομένως θα μείνουν χωρίς εργασία, μισθό και ασφάλιση, ενώ είναι προφανές ότι οι συνάδελφοι/ισσες αυτοί/ες βρίσκονται σε μία ιδιότυπη μορφή ομηρείας, στο οποίο όποιος/α ενδεχομένως μιλήσει λίγο παραπάνω για τα κακώς κείμενα θα δει τις “πιθανότητες” του επαναπροσληφθεί να μειώνονται ως δια μαγείας.

-Τέλος, στην τρίτη ομάδα συναδέλφων/ισσών έγινε γνωστό ότι θα απολυθούν το προσεχές διάστημα και θα συνάψουν νέα σύμβαση στην συνέχεια με σκοπό «να εκκαθαριστούν οι αποζημιώσεις απόλυσής τους πριν λήξει η χρηματοδότηση της Ύπατης Αρμοστείας» όπως προφορικά ενημέρωσε η διοίκηση τους συναδέλφους/ισσες. Μόνο που σε αυτή την περίπτωση, παρακάμπτοντας το εργατικό δίκαιο, μειώνεται η προϋπηρεσία στον ίδιο εργοδότη αφού εργαζόμενοι 3-4 ή και 5 χρόνια θα φαίνονται ως νεοπροσληφθέντες με ό,τι συνεπάγεται αυτό για το ύψος των δικαιούμενων αδειών, την αποζημίωση απόλυσης ή τον χρόνο έγγραφης ενημέρωσης αυτής.

Η συγκεκριμένη περίπτωση, δεν είναι τίποτα παραπάνω από τις κλασικές πρακτικές ευελιξίας και καταπάτησης εργασιακών δικαιωμάτων που λαμβάνουν χώρα εδώ και χρόνια σε όλους τους κλάδους με την υποστήριξη των εκάστοτε κυβερνητικών επιλογών και ευρωπαϊκών οδηγιών. Ο κλάδος του Προσφυγικού- Μεταναστευτικού δεν αποτελεί εξαίρεση, αλλά πρωτοπόρο κλάδο σε αυτή την κατεύθυνση υπό τον μανδύα των «χρηματοδοτήσεων / προγραμμάτων». Ειδικά στην περίπτωση της Μετάδρασης όπου δεν υπάρχει καμία σαφής δέσμευση από τη πλευρά της ούτε για την επαναπρόσληψη, ούτε για το ύψος των μισθών, τον αριθμό των αδειών, τα χρόνια προϋπηρεσίας, το είδος και την διάρκεια των συμβάσεων κ.α. Και αν κάτι είναι σίγουρο εδώ και χρόνια είναι αν κάποιον δεν πρέπει να εμπιστεύεσαι σε αντίστοιχα ζητήματα είναι τη διοίκηση της Μετάδρασης η οποία έχει καταδικαστεί στο παρελθόν για καταπάτηση εργασιακών δικαιωμάτων, για μεθόδους τρομοκράτησης και εκμετάλλευσης των εργαζομένων μέσω της εντατικοποίησης και της ευελιξίας.

Η ιστορία όμως δε σταματάει εδώ

Για να τα κάνει ακόμα χειρότερα η διοίκηση της Μετάδρασης επέλεξε την αργία της 28ης και την επόμενη μέρα Παρασκευή -κατά την οποία μεγάλος αριθμός εργαζομένων βρισκόταν σε άδεια-για να ενημερώσει τηλεφωνικά(!) για τις απολύσεις, ενώ η συγκεκριμένη μέρα ήταν η τελευταία εργάσιμη του μήνα. Αυτό συνέβη με σκοπό όλες οι απολύσεις να γίνουν με προειδοποίηση, ούτως ώστε οι εργαζόμενοι/ες να λάβουν τη μισή από την αποζημίωση που δικαιούνται, καθώς τα πρώτα κύματα απολύσεων θα ξεκινήσουν από το τέλος Νοεμβρίου.

Ακόμα, τουλάχιστον 100 συνάδελφοι/ες θα απολυθούν (είτε μόνιμα, είτε επαναπροσληφθούν με χειρότερους όρους), ενώ η διοίκηση κάνει τις απολύσεις ανά 30 το μήνα, για να βρίσκεται εντός του ορίου των ομαδικών απολύσεων. Την ίδια στιγμή, το τελευταίο διάστημα έκλεισαν ή πρόκειται να κλείσουν ολόκληρα τμήματα της ΜΚΟ, με εκατοντάδες ακόμη εργαζόμενους να μένουν στο δρόμο κάποιοι/ες από αυτούς εντελώς ξαφνικά, από τη μία μέρα στην άλλη.

Από την αρχή της μαζικοποίησης του περίπου στα μέσα της δεκαετίας, το Προσφυγικό-Μεταναστευτικό αποτέλεσε ένα πεδίο έντονων εργασιακών αυθαιρεσιών από τους φορείς διαχείρισής του. Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, Διεθνείς Οργανισμοί, Τοπική Αυτοδιοίκηση και Κράτος με αφορμή τότε το επείγον των παρεμβάσεων, τότε τον ανθρωπιστικό χαρακτήρα της εργασίας μας και τότε τα

προγράμματα ή τις χρηματοδοτήσεις, χιλιάδες συνάδελφοι/ισσες βιώνουμε καθημερινά όλο το εύρος των αυθαιρεσιών. Ακραία επισφάλεια, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, συχνά ολιγόμηνες ή ακόμη και μηνιαίες, εργασία με «μπλοκάκι» σαν ελεύθεροι επαγγελματίες χωρίς να διασφαλίζονται βασικά εργασιακά δικαιώματα, καμιά προστασία από ομαδικές απολύσεις/«λήξη σύμβασης», απλήρωτες υπερωρίες, απλήρωτες εκτός έδρας «αποστολές» και Σαββατοκύριακα ή on call, παρά το γεγονός πως οι εργαζόμενοι στο χώρο του προσφυγικού-μεταναστευτικού καλύπτουμε πλέον σταθερές, πάγιες και διαρκείς ανάγκες στους εργοδότες που εργαζόμαστε.

Αν σήμερα δεν είμαστε εμείς στη θέση του συναδέλφου/ισσας που μένει στο δρόμο υπό αυτές τις συνθήκες, το μόνο σίγουρο είναι ότι μένοντας σιωπηλοί θα είμαστε άρριοι.

Στην Μετάδραση, όπως και σε μία σειρά από άλλες ΜΚΟ και Διεθνείς Οργανισμούς, οι εργασιακές συνθήκες χειροτερεύουν μέρα μέρα με τη μέρα, μέσα σε ένα περιβάλλον που γίνεται ασφυκτικό για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Η κατάσταση που διαμορφώνεται ειδικά το τελευταίο διάστημα δεν μπορεί και δεν πρέπει να μας αφήσει αδιάφορους.

Παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας – Συντονίζουμε τη δράση μας – Οργανώνουμε τον αγώνα μας.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

-Ανάκληση όλων των απολύσεων που έγιναν με αποκλειστική ευθύνη της Μετάδρασης. Εργοδότης μας είναι οι ΜΚΟ και όχι οι χρηματοδότες και οι διεθνείς οργανισμοί.

-Καμία σκέψη για αλλαγή του εργασιακού καθεστώτος και μετατροπή των συμβάσεων με χειροτέρευση των όρων και συνθηκών εργασίας.

-Μόνιμη σταθερή εργασία για όλους/ες με συμβάσεις αορίστου χρόνου.